

नान्यैर्नान्यावसायिभिः” मनुः । २ कतलेपने ३ समन्तात् लिप्ते च
अवलीढ लि० अव+लिह-क्त । १ भक्षिते २ कतावलेहे ३ जिह्वा-
योणाखादिते ४ व्याप्ते च “अस्त्वज्वालावलीढप्रतिवज्जल-
धेरन्तरौर्वायमाणः” वेणी० । “पतन्निषावलीढञ्च शुना
संसृष्टमेव च” मनुः ।

अवलीला स्त्री अवरालीला । १ अनायासे २ अनादरे च ।
अवलुञ्चन न० अव+लुञ्च-ल्युट् । १ छेदने २ उत्पाटने
३ केशाहेरबन्धने ४ अपनयने “दूराद्गुजो ब्रणौष्ठस्य
सन्निष्ठोऽवलुञ्चनम्” च । सुशु० । [अज्ञतबन्धने च ।
अवलुञ्चित लि० अव+लुञ्च+क्त । उत्पाटिते अपनीते
अवलुण्ठन न० अव+लुठि-भावे ल्युट् । भूमौ पतित्वा परि-
वर्तने (लोटा) ।

अवलेख पु० अव+लिख भेदने भावे घञ् । अवभेदने “वंशा
वलेखसंयुक्ते मूले चाजाविके भिषक्” सुशु० ।

अवलेप पु० अव+लिप् भावे घञ् । १ गर्वे “प्रियसङ्गमेष्वन-
वलेपमदा” माघः बलाबलेपाद्धुनापि पूर्ववत्” माघः ।
“शिरावतमदावलेपलनापारिजातशाखा” काद० । २ लेपने
३ भूषणे ४ सम्बन्धे च ।

अवलेपन न० अव+लिप-भावे लुट् । १ विलेपे, २ क्लृप्ते,
३ सम्बन्धे ४ गर्वे च । करणे लुट् । ५ चन्दनादौ ।

अवलेह पु० अव+लिह-घञ् । १ जिह्वायोणाखादने । कर्मणि
घञ् । २ तदाखाद्ये औषधादौ च । “अतोऽवलेहान्वक्ष्यामः
खदिरासननिम्बराजदृक्षशालसारकाथे तत्सारपिण्डान्
स्रक्ष्णपिष्टान् प्रक्षिप्य विपचेत् ततो नातिद्रवं नातिसान्द्रं
मवतार्थं तस्य पाणितलपूर्णमप्रातराशोमधुमिस्रं लिह्या
देवं सालसारादौ न्यमोधारग्वधादौ च लेहान्वारयेत्”
इति सुशु० । [द्ये मधुप्रभृतौ द्रव्ये ।

अवलेह्य लि० अव+लिह-कर्मणि ग्यत् । जिह्वायोण आखा-
अवलीक पु० अव+लुक-लोक-वा घञ् । दर्शने चाक्षुषज्ञापे
“दृग्भाङ्गभङ्गनयनभोलनाङ्गावलोककत्” सा० द० ।

अवलीकन न० अव+लुक-लोक-वा ल्युट् । १ दर्शने, २ अक्षु-
सन्धाने च । “न बभुवुरवलोकनक्षमाः” रघुः । करणे
ल्युट् । ३ आलोक्ये, ४ नेत्रे च । योगनिदानविषदः
पावनैरवलोकनैः” रघुः ।

अवलीकित लि० अव+लोक-अस्मि णि क्त । १ दृष्टे । भावे क्त ।
२ दर्शने न० । ततोऽस्त्वय्येऽच् ३ बुद्धभेदे पु० ।

अवलीकिन् लि० अव+लुक-लोक वा णिनि स्त्रियां ङीप् ।
वीचके दर्शके “तव प्रियं यच्चतरालोकिणः” कुमा० ।

अवलीप पु० अव+लुप-घञ् । १ खण्डने २ नाशने ३ विलोपने
“यदधयदधरावलोपन्त्यत्” माघः । [अचुकूले ।

अवलीम पु० अवनद्धं लोम आनुकूल्यम् प्रा० त० अच् समा० ।
अवलगुज पु० अवल्गोरशोभनाज्जायते जन-ड । १ सोमराजी-
लतायाम् । (हाङ्गुच) २ असाधुजाते लि० ।

अववर्षण न० अव+वृष-भावे ल्युट् । कृत्स्नवर्षणे । “स्वप्न
नदीतरणाववर्षणामेध्यदर्शनप्रयाणेषु त् सकृत्कालद्रव्यै-
कार्थत्वात्” कात्या० १।७।१३। “तथा नदीं दृष्टिञ्च
कृत्स्नामेवाभिसन्धाय मन्त्रं प्रयुञ्जे न चावान्तरनिद्रां
नाथ्येकं स्रोतः, नाथ्येकां वर्षधाराम् तस्मात् सकृत्प्रयोगः
तत्र नदीसन्तरणे स्रोतसां भेदेऽपि नदीद्रव्यैकत्वात्
सकृन्मन्त्रः अववर्षणे कालैकत्वादेव” कर्कः ।

अववाद पु० अव+वद-घञ् । १ निन्दायाम्, २ विश्वासे,
३ अवज्ञायाम्, ४ अवलम्बने च ।

अवश लि० नास्ति वशमायत्तत्वं यस्य । १ अस्वाधीने, २ कामादि-
परवशे, ३ पराधीने च । “जग्ध्वाहृविधिना मांसं
प्रोक्ष्य तैरद्यतेऽवशः” मनुः । कार्यतेऽहृवशः कर्म सर्वः
प्रकृतिजैर्गुणैः “कार्यतेऽहृवशोऽपि सन्” इति च गीता ।

अवशस् लि० अव+शन्स-क्लिप् । अववादे अवशंसने “अव-
शसा निःशसा यत् परागसो पारिम जायतो यत्स्व-
पन्नः” अथ० ६।४५।२ ।

अवशातन न० अव+शद-णिच्-तङ् ल्युट् । १ नाशने २ शीर्षता
करणे । “मांसानामवशातनं श्वयथुर्दंशकोथ” इति सुशुतः

अवशिरस् लि० अवनतं शिरोऽस्य प्रा० ब० । अवाङ्मस्तके ।

अवशिष्ट लि० अव+शिष-क्त । १ अतिरिक्ते, २ परिशिष्टे,
३ अधिके च । “सुराकामदूतकृतं दण्डशुलकावशिष्टकम्”
या० सूत्र० “वाजिभ्योवाजिनमिति श्रुतौ वाजिनं आसि
चावशिष्टं जलमिति रघु० ।

अवशीभूत लि० न वशीभूतः । अनायत्ते । अवशीकृतोऽप्यत्र ।

अवशीर्ष (का) लि० अवनतं शीर्षं यस्य वा कप् । १ अवाङ्मस्तके ।
अवाक्शीर्षाख्ये सुश्रुतोक्ते २ शय्यादोषभेदे पु० “अवाक्
शीर्षे दीर्घन्युजोत्तानसङ्कुचितदेश्चिह्निततादन्निष्पाश्र्वशा
यिनः प्रदानमिति सप्त शय्यादोषा” इति । ३ नेत्ररोगभेदे
नेत्रव्यापदोऽभिधाय “अतिपोडितवह्नीषान् विधिं चाप्यव-
शीर्षके” इति सुश्रुतः ।

अवशेष पु० न० अव+शिष-भावे घञ् । १ कृतपदार्थस्य शेषे
२ समाप्तौ च “तोयावशेषेण हिनाभसम्भ्रम्” भट्टिः कर्मणि
घञ् । अवशिष्टे ।